

בתי המשפט

עת"מ 705/04

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

08/07/2004

תאריך:

כב' השופטת מוסיה ארד - סגנית נשיא

בעניין:

1. _____ סביח

ת"ז _____

2. _____ צביח

ת"ז _____

3. _____

ת"ז _____

4. _____

ת"ז _____

5. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר

לוטה זלצברגר

ע"י ב"כ עו"ד עדי לנדאו ואח'

העותרים

נ ג ד

1. שר הפנים

2. מנהל לשכת מינהל האוכלוסין במזרח
ירושלים

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המשיבים

נוכחים:

ב"כ העותרים: עו"ד עדי לנדאו

ב"כ המשיבים: עו"ד עינב גיא

פרוטוקול

עו"ד עדי לנדאו:

הגשנו בקשה למשיבים במסגרת העתירה הזאת. בעקבות אי מענה של שנה ושלושה חודשים מאחרי הסירוב ושלא לדבר על אי מענה במשך שנים. כתב האישום לא היה אמור לעכב את ההליכים מלכתחילה. כתב האישום היה מופנה כלפי התושב עצמו ולא כלפי העותרת. שלחנו למשרד הפנים וצרפנו אישור שהעותר לא היה צפוי לשנות מאסר ארוכות. על-פי נוהל משרד הפנים, משרד הפנים אמור לבחון מה עומד מאחורי התיק הפלילי ולהפעיל שיקול דעת. לכן משרד הפנים עיכב את הבקשה

בתי המשפט

עת"מ 705/04

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

08/07/2004

תאריך:

בפני: כב' השופטת מוסיה ארד - סגנית נשיא

לחינם מאז שנת 2000. שש שנים האשה נמצאת כאן מבלי שתוכל להסדיר את השהייה באופן חוקי. משרד הפנים התרשל ונהג בניגוד לנהלים שלו עצמו. לאחר שקיבלנו כל פעם אישורים מהמשטרה, להוכיח שעל אותה עבירה, גם אם יורשע מה שלא קרה, לא צפוי לשום עונש מאסר שעשוי להשפיע על בקשתו לאיחוד משפחות. באופן מובהק משרד הפנים פועל בניגוד לנהלים. משרד הפנים לא טיפל בבקשה.

אני לא מבקשת ממשרד הפנים להכריע בלי בדיקות. המקרה הזה הוא מקרה יוצא דופן. המשיב הפר כאן לא רק את הנוהל שאומר שמניעה פלילית כלפי התושב לא נמצאת רלבנטית אם לא נמצא במאסר או לא צפוי לו מאסר. אני צרפתי נוהל שהמשיב גיבש בעקבות עתירה לבג"ץ. מפנה לנספח האחרון.

לגבי הפנייה המסודרת - פנינו בטענה שנעשה דבר לא הוגן כלפי העותרים שלא מטפלים בבקשה ככה סתם. הוכחות מרכז חיים הוגשו למשרד הפנים. יש להם שתי ילדות רשומות כחוק, והן נרשמו כפוף להוכחת מרכז חיים, לרבות תצהיר של בני הזוג.

משרד הפנים ממרה גם את הוראות בית המשפט. משרד הפנים לא טרח לענות למועדים שבית המשפט קבע. לא טרח למסור את התשובה כשהיא מגובה בתצהיר. למה אם יש כל הוכחות מרכז חיים וגם לגבי העיכוב, למה הבקשה לא אושרה קודם. משרד הפנים לא נדרש להוראות בית המשפט, גם לא לתצהיר וגם לא לנמק. אני פניתי בעתירה. זה היה מיותר. משרד הפנים לא טרח לכתוב תשובת ביניים במשך שנה ושלושה חודשים מאז אותו סירוב מגוחך.

סיפקנו הוכחות מרכז חיים עדכניות. הסכמנו שבדיקות שב"כ למרכז חיים ייערכו במשך חודשים ואנו מבקשים שגם בדיקת קיצור התקופה תעשה במהלך זמן זה. אנו מבקשים שבמידה ומשרד הפנים ישקול את הבקשה ויסרב לה, נבקש להמשיך את ההליכים וכן להשלים את הטיעון לעניין הזה, אם יהיה צורך בכך.

אני מבקשת לא למחוק את העתירה מאחר ואחד הסעדים לא רק שלא מולא אלא גם שלא קיבלנו תשובה עליו.

בתי המשפט

עת"מ 705/04

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

08/07/2004

תאריך:

בפני: כב' השופטת מוסיה ארז - סגנית נשיא

עו"ד עינב גיא: מתנצלים על כך שלא הוגשה תגובה בכתב לגבירתני. רק אתמול קיבלנו התייחסות שבעצם במסגרתה מסכים משרד הפנים לבחון את שאלת מרכז החיים של העותרים תוך 60 יום מרגע הגשת המסמכים. המסמכים הוגשו לי הבוקר על-ידי באת כוח העותרים. כמו-כן אנחנו פועלים לזרז את תגובת השב"כ לבקשה עם זאת אנו לא יכולים להתחייב שהשב"כ יגיב תוך 60 יום. אנו מתחייבים לזרז את מועד תגובת השב"כ. אנו מוכנים לתת תשובה לגבי מרכז חיים תוך 60 יום. לאשר את בקשת האחמ"ש נוכל רק אחרי שנקבל עמדת שב"כ. אנו מתחייבים לנסות ולזרז את השב"כ כדי לקבל את העמדה מוקדם ככל האפשר.

לעניין קיצור ההליך המדורג - אנו סבורים שיש מקום למצות את ההליכים בעניין זה. לפנות לממונה ולקבל את תשובתו ורק לאחר מכן, לעתור בנושא הזה. יצוין, שמן העתירה שהוגשה עולה ואני מפנה לסעיף 10, 13 לעתירה, שלאחר דחיית הבקשה על-ידי המשיב ב 26.3.2000, עקב מניעה פלילית, לא היתה פנייה של העותרים לא למשיב ולא לבית המשפט, במידה ורצו לעתור נגד ההחלטה שטוענים היום שהיתה בלתי סבירה. הפנייה היחידה שהיתה היתה ב 5.2.2003, כלומר שלוש שנים לאחר דחיית הבקשה על-ידי המשיב, לא היתה שום פנייה למשיב. שלוש השנים האלה לא ניתן לייחס אותם לאשמת המשיב בעיכוב הבקשה. המשיב דחה את הבקשה בשנת 2000. במידה והעותרים חשבו שהדחייה בלתי סבירה או מוטעית יכלו לפנות בכתב או בערר. הם לא עשו כן. הפנייה הבאה למשיב היא ב 2003, שלוש שנים לאחר מכן. לאור הנסיבות, אין מקום לקיצור ההליך המדורג כמו במקרים יוצאי דופן אחרים אשר מובאים בפנינו.

עו"ד עדי לנדאו: לגבי התשובה של משרד הפנים לפיה הם מוכנים לשקול את מרכז החיים תוך 60 יום - אנו כבר שנה ושלושה חודשים מאז הסירוב פונים ולא מקבלים אפילו לא מענה ביניים. הם לא מתחייבים למענה תוך חודשיים. גם לא הוגש תצהיר תשובה. המשיב טוען בעל פה כאילו כלום לא קרה. לכן ברור לנו מראש שהעתירה

בתי המשפט

עת"מ 705/04

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

08/07/2004

תאריך:

כב' השופטת מוסיה ארד - סגנית נשיא

תמחק ונצטרך להגיש שוב. לעותרים נגרמה עגמת נפש. אנו ערים לכך שהמשיב צריך את הסכמת השב"כ ולבחון את המסמכים, שלא הוגשו קודם, שלמדנו שמסמכים מתיישנים וצריך להגיש שוב. לכן המסמכים הוגשו רק אתמול לבקשת ב"כ המשיב. ואנו מבקשים שהעתירה תשאר תלויה ועומדת וצו הביניים יעמוד על כנו, עד להחלטה סופית של המשיב בסעדים המבוקשים בעתירה.

לעניין טענת ב"כ המשיב שלא היתה פניה אחרי ההודעה על העיכוב במרץ 2000 - העותר אמר שכן ניגש למשרד הפנים אך לא היתה פנייה בכתב, מאחר ומשרד הפנים אמר אנו מעכבים עד לבדיקה של המשטרה. בדיקה כזאת לא נעשתה. העותר מיד ניגש לתחנת המשטרה לברר מה קרה. לא היתה פנייה משנת 2000. חברתי אומרת שהיה שיהוי.

בכל מקרה אני מבקשת סעד לאור ההתנהלות הבלתי סבירה של משרד הפנים. חוסר סבירות מבחינה קיצונית שהבקשה תתחיל חמש ורבע שנים מעכשיו. כן פנינו לרשות ולא קיבלנו תשובה ולא היה טעם להגיע לזה. למשיב היה זמן לשקול. את התשובה שלו הודיע לנו היום בדיון, אמנם בעל פה, אך הודיע.

מבקשים שתנתן תשובה בכתב לנושא הזה. או שבמהלך הזמן הזה שהמשיב מבקש לבחון את הבקשה, לבחון גם את העניין הזה. אין טעם שהעותרים יפנו למשיב ויעלו את הטענות שלהם. המשיב אמור לפתוח את התיק ולהתחשב בטיעונים שהועלו בעתירה. המשיב מבקש חודשיים נוספים, לכן המשיב צריך לבחון את הדברים, בהתחשב במסכת העובדתית שמפורטת בעתירה וכן במכתבים קודם לכן ששלחנו. אשר לתקציבים - אני מודעת לקשיי תקציב. במקרה הזה מדובר בפעולה בניגוד לנוהלים ואין עניין תקציבי.

במקרה הזה לא מדובר בבעיה תקציבית, אלא זלזול בנוהלי משרד הפנים מצד הפקידים שם.

אבקש שצו הביניים יישאר על כנו עד לקבלת מתן החלטה.

בתי המשפט

עת"מ 705/04

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

08/07/2004

תאריך:

בפני: כב' השופטת מוסיה ארד - סגנית נשיא

ב"כ המשיבים:

כרגע אני אומרת שאנו לא יכולים להסכים לזה. לא אכפת לי שהעתירה תמחק עוד 60 יום ולא היום. אני לא מוכנה שיישאר צו ביניים אחרי פסק דין. אני מצהירה לפרוטוקול שלא נפעל להרחקת העותרת עד למתן החלטה בבקשה.

פסק-דין

1. המשיב לא הגיש כתב תשובה.
2. המשיב הצהיר כי יתן החלטתו תוך 60 יום מהיום כפוף לקבלת עמדת גורמי הבטחון תוך מועד זה והצהרה כי יפעל להחשת קבלת עמדה זו.
3. בהעדר כתב תשובה מאת המשיב ובשים לב לזמן הרב שחלף מאז הגשת הבקשה - אני מורה כי המשיב יתן החלטתו בבקשה לאיחוד משפחות לא יאוחר מ-60 יום מהיום.
4. רשמתי לפני את הצהרת המשיב לפיה לא יפעל לגרוש העותרת - _____ צבית, בעלת ת"ז מס' _____, מהארץ עד למתן החלטה בבקשה תוך 60 ימים מהיום.
5. אשר לטענה בדבר קיצור התקופה - הלכה פסוקה היא כי טענה זו יש להפנות למשיב ולפיכך העותרים אמורים למצות הליך זה בדרך זו.
6. הואיל והטענה הועלתה במסגרת העתירה והמשיב לא הגיש כתב תשובה לעתירה, אני מורה כי המשיב יחליט גם בבקשה זו תוך 60 ימים מיום שתוגש אליו הבקשה.

בתי המשפט

עת"מ 705/04

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

08/07/2004

תאריך:

בפני: כב' השופטת מוסיה ארד - סגנית נשיא

7. המשיב ישא בהוצאות העותרים בסכום של 2,500 ₪ נכון להיום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשס"ד (08/07/2004), במעמד הצדדים.

()
מוסיה ארד, סגנית נשיא